

NS News Biuletyn

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1085

30.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Żołnierze polityczni: Tradycja i duch SA

Część 8

II. DUCH SA

10 PRZYKAZAŃ ŻOŁNIERZA POLITYCZNEGO

Przyjęcie tradycji i realizacja jej znaczącego - również organizacyjnego - zastosowania i realizacji są ważne. Ale to wszystko nie może pozostać bladą grą umysłową i papierowym pomysłem: Aby stać się historycznie potężnym, należy dodać tę wewnętrzną postawę, bez której nic nie staje się istotne.

Dla narodowego socjalizmu - podkreślono w przedmowie - żołnierstwo jest nie tylko ważną częścią naturalnego podziału wspólnoty narodowej, a w czasie walki bojową formą organizacji wojujących narodowych socjalistów; żołnierstwo jest zasadą etyczną, postawą życiową, która stawia bojownikowi bardzo konkretne wymagania, aby mógł osiągnąć to, czego partia oczekuje od swojego Sturm-Abteilung!

Postulaty te zostały podsumowane latem 1977 r. jako "Dziesięć przykazań żołnierza politycznego" i od tego czasu stały się całkowicie akceptowane w naszej społeczności. Nie były to dogmatyczne zasady, które zostały arbitralnie wymyślone - wywodziły się z bogactwa doświadczeń i podejścia do życia żołnierzy politycznych okresu walki, a także okresu powojennego - czerpiąc z doświadczeń i przygód bojowników SA, a także działaczy "długiej nocy", a przede wszystkim narodowych ruchów młodzieżowych. Od tego czasu minęło

prawie osiem lat - długie lata gorzkiej walki, niepowodzeń, niedostatków i wyrzeczeń, prześladowań, zakazów i represji, ale także przełomu w kierunku zjednoczonego, ogólnokrajowego i funkcjonującego ruchu. "Dziesięć przykazań" pozostało i zdobywało coraz to nowych żołnierzy Brunatnej Koszuli - niczego nie trzeba było pomijać, niczego nie trzeba było dodawać. Nie były i nie są abstrakcyjnymi przekonaniem, koncepcjami moralnymi obcymi życiu, nieosiągalnymi żądaniem - zrodziły się z bezpośredniego doświadczenia bojownika, z jego wglądu w potrzeby walki, sprawdziły się w życiu i dlatego stanowią podstawę życia dla naszych żołnierzy politycznych:

WIARA!
POSŁUSZEŃSTWO!
WALKA!
BĄDŹ PRAWDZIWIY!
BĄDŹ KOMRADELNY!
PRACUJ NAD SOBĄ!
BĄDŹ DYSKRETNY!
BĄDŹ TAPPER!
BĄDŹ DUMNY!
BĄDŹ MIŁOSIERNY!

Te dziesięć przykazań jest ze sobą ściśle powiązanych, łączą się ze sobą, uzupełniają się, odnoszą się do siebie nawzajem. Pierwsze trzy przykazania "Wierz! Bądź posłuszny! Walcz!" są głównymi żądaniem, z których wywodzą się wszystkie pozostałe - były one już stosowane w tym samym sformułowaniu do Brązowych Koszul historycznego SA!

Ogólnie rzecz biorąc, te dziesięć przykazań wyłoniło się z naszej walki nowego pokolenia narodowych socjalistów i sprawdziło się również w tej walce - nie są one bladą kopią przeszłości, ale rzeczywistością życia w terażniejszości.

Od ośmiu lat znów istnieje nowa SA - "10 przykazań żołnierza politycznego" jest jej podstawowym prawem, kształtującym i formującym życie nowych Brunatnych Koszul. W tym czasie rozwija się już własna tradycja, która nigdy nie może być imitacją minionych namiotów, nawet jeśli powraca do starych form i kontynuuje walkę z przeszłości w jej istotnych i trwałych aspektach. Dlatego mam nadzieję, że niniejsze "TEN COMMANDMENTS OF THE POLITICAL SOLDIER" ukaże się dociekliwemu oku przyszłych pokoleń narodowych socjalistów jako nowy, jako dziesiąty aspekt tradycji SA - jako wewnętrzny wkład w niekończącą się walkę o przyszłość i rozwój naszego narodu, tak jak, miejmy nadzieję, metody przewyciężenia nazistowskiego zakazu mogą pewnego dnia stać się naszym zewnętrznym wkładem w chwalebna historię Armii Brunatnych Koszul!

WIARA!

Wiara jest naszym źródłem utrzymania!

Czy naprawdę można wymagać wiary - czy nie jest raczej tak, że zdolność do wiary w dużej mierze wymyka się ludzkiej sile woli, że człowiek zyskuje lub traci wiarę w coś zupełnie niezależnie od tego, czy tego chce, czy nie?

W rzeczywistości nie można i nie powinno się "wierzyć" w ideę narodowego socjalizmu - nie jest to ani religia, ani ideologia; nie naucza niczego, w co można by mniej lub bardziej arbitralnie wierzyć:

Narodowy socjalizm to po prostu uznanie biologicznej natury i celu człowieka w jego środowisku oraz idealistyczna determinacja do pracy na rzecz urzeczywistnienia naturalnego porządku, a nie tylko komfortu i dobrobytu własnego małego życia. Aby walczyć o taki nowy porządek, narodowi socjaliści organizują się w partię narodowosocjalistyczną. A ta partia wymaga od każdego członka partii - a zwłaszcza od swoich politycznych żołnierzy - potrójnej wiary: wiary w partię, wiary w swoich towarzyszy i wiary w siebie! I ta wymagana wiara jest kwestią woli, ponieważ nie jest to akt "trzymania się prawdy", ale postanowienie zaufania! Przykazanie "Uwierz!" nie wymaga, aby jakiegokolwiek ideologiczne lub inne twierdzenia były prawdziwe, wymaga od żołnierza politycznego, aby nie widział już centrum swojego życia w realizacji niezależnych nadziei, ale powierzył to życie wspólnocie, z której czerpie sens i wartość!

Wiara w partię:

Partia jest zorganizowaną wolą życia narodu; jest wspólnotą, która walczy o Nowy Porządek i tylko w niej i poprzez nią ten Nowy Porządek staje się możliwy. Dlatego narodowy socjalista powierza jej swoje życie: Może mieć swoje własne poglądy na temat narodowego socjalizmu w wielu aspektach - to jest nawet dobre i słuszne - ale nigdy nie może mieć "racji" co do Partii. Partia wskazuje drogę, jest awangardą narodu - tylko ci, którzy za nią podążają, mogą zatem urzeczywistnić naród. Dlatego partia ma zawsze rację: nie dlatego, że każda decyzja musi być zawsze słuszna, ale dlatego, że cel jest słuszny i bez pracy zorganizowanej przez partię, bez walki prowadzonej przez partię, cel ten nigdy nie zostałby osiągnięty! Bez partii narodowy socjalizm rozpada się na niezliczone kręgi intelektualne i sekty polityczne, które tracą znaczenie i spójność. Walka o zbudowanie, utrzymanie i zwycięstwo Partii Narodowosocjalistycznej jest najświętszym zadaniem życia dla żołnierza politycznego - jest to możliwe tylko wtedy, gdy wierzy on w zadanie Partii, tj. gdy wierzy każdym włóknem swojego serca i woli, że zbiorowy wysiłek woli narodowosocjalistycznych robotników i bojowników -

odnawiany i kontynuowany przez każde nowe pokolenie - będzie w końcu silniejszy niż system burżuazyjny, że pokona system, ustanowi Nowy Porządek, a tym samym zapewni przetrwanie i wyższy rozwój naszego narodu!

Uwierz w swoich towarzyszy:

Partia nie jest mechanizmem administracyjnym - jest żywą wspólnotą narodowosocjalistycznych robotników, bojowników i przywódców, a tym samym duchową jednością wszystkich ludzi narodu, którzy wspólnie dążą do wielkiego celu. Ta jedność obejmuje nie tylko obecnie żyjących i aktywnych towarzyszy partyjnych - obejmuje miliony zmarłych, a także pokolenia naszego ruchu, które dopiero nadejdą. Wiara w Partię - w potrzebę zorganizowanej awangardy narodu - jest zatem uzupełniona wiarą w towarzyszy, w ludzi, którzy pracują i walczą w ramach Partii, wypełnieni tym samym celem i tym samym poświęceniem! Własna bezinteresowność, poświęcenie własnego życia celowi, który jest większy niż to życie i je przewyższa, ma swoją wartość samą w sobie, ponieważ idealista jest zawsze przyjemniejszym zjawiskiem i ostatecznie żyje szczęśliwszym życiem niż materialista; ale nabiera prawdziwego znaczenia tylko dzięki pewności, że towarzysze stoją obok niego i zawsze kontynuują walkę tam, gdzie sam musiał się zatrzymać - czy to przez chorobę i śmierć, czy to przez prześladowania i uwięzienie, czy z innych powodów. Nic nie idzie na marne, ponieważ zawsze znajdą się towarzysze, którzy będą kontynuować, tak jak my kontynuujemy pracę i walkę tych towarzyszy, którzy walczyli przed nami. Nigdy nie jesteśmy sami - nawet w odosobnieniu więzienia sumienia lub na wygnaniu - zawsze jesteśmy częścią tej żywej wspólnoty towarzyszy, która nas przetrwa i ostatecznie zrealizuje nasze życzenia, cele i aspiracje.

Wiara w siebie:

Decyzja o całkowitym poddaniu się partii i społeczności, o powierzeniu im własnego życia, które teraz nie służy już sobie, ale partii, jest szybko podejmowana. Aby ją utrzymać, nigdy nie wolno tracić zaufania do partii i swoich towarzyszy - ale także nie wolno tracić zaufania do siebie i własnej siły. Osoba, która wierzy, jest silniejsza, niż często sama wie: może znieść wszystko, O ILE WIERZY!

POSŁUSZEŃSTWO!

Posłuszeństwo jest wielką cnotą naszej rewolucji!

Jako zorganizowana wola życia i awangarda naszego narodu, Partia Narodowo-Socjalistyczna domaga się zaufania swoich towarzyszy partyjnych. Aby jednak

móc osiągnąć swój wielki cel, po tym następuje żądanie posłuszeństwa. Wszyscy towarzysze partyjni - ale szczególnie, oczywiście, nasi polityczni żołnierze - są posłuszni partii i nikomu innemu. Robią to bez zastrzeżeń i z całej siły - niezależnie od tego, czy rozumieją znaczenie rozkazu, czy nie, niezależnie od tego, czy rozkaz partii odpowiada ich własnym życzeniom, czy nie. Dla żołnierza politycznego obowiązek posłuszeństwa sięga aż do poświęcenia własnego życia:

KAŻDY, KTO PRZYSIĘGA NA FLAGĘ ZE SWASTYKĄ, NIE MA JUŻ NIC, CO NADAL NALEŻY DO NIEGO!

Podwójny obowiązek posłuszeństwa wiąże żołnierza politycznego z rewolucyjną partią niemieckiej klasy robotniczej:

Jako forma organizacyjna żołnierzy politycznych, Sturm-Abteilung jest i pozostaje pododdziałem partii - nie stoi przed partią jako równorzędny partner, politycznie jest narzędziem partii, a organizacyjnie jest wyrazem życia jej żołnierzy politycznych. Kto podejmuje się podburzania żołnierzy politycznych przeciwko partii, aby uczynić SA niezależnym czynnikiem politycznym z egoistycznymi ideami politycznymi, kto chce postawić się ponad partią lub obok niej, zamiast lojalnie jej służyć, a tym samym realizować Volksgemeinschaft, jest wrogiem partii! Polityczny żołnierz jest posłuszny partii i jej przywódcy i nigdy nie pozwala na wbijanie klina między niego a partię! Ale jeśli dojdzie do konfliktu wewnątrz partii lub między partią a jednym z jej pododdziałów, każdy żołnierz polityczny jest bezpośrednio podporządkowany partii i jej przywódcy - wtedy musi i będzie musiał zwrócić się przeciwko swoim byłym przełożonym i towarzyszom, jeśli zajdzie taka potrzeba! Żołnierz polityczny jest kręgosłupem partii - nigdy nie może dać się złamać ani skłonić do działań antypartyjnych. Od niego zależy przetrwanie i sukces partii!

Z reguły jednak to jego bezpośredni przełożony uosabia partię dla żołnierza politycznego i którego rozkazy musi on wykonywać aż do śmierci. Ale partia nigdy nie wymaga od kadry ślepego posłuszeństwa: **NARODOWY SOCJALISTA BĘDZIE POSŁUSZNY, ABY WYGRAĆ!**

Może i powinien myśleć samodzielnie, ma swoje osobiste rozumienie narodowego socjalizmu, na podstawie którego powinien wysuwać sugestie i wyrażać pomysły. Przełożony ma obowiązek odpowiedzieć na takie sugestie i pomysły, albo je wdrożyć, albo wyjaśnić, dlaczego nie mają one zastosowania w ten sposób lub teraz. Obowiązek posłuszeństwa jest jednak bezgraniczny i nieograniczony - ale żołnierz polityczny nigdy nie może mieć poczucia, że jest tylko "mięsem armatnim", a nie towarzyszem wśród towarzyszy, spiskującym na rzecz zwycięstwa, które może przynieść tylko wiara w partię, posłuszeństwo partii i walka o partię!

Żołnierz polityczny, który ma wrażenie, że jego pomysły i propozycje nie są wystarczająco brane pod uwagę lub że podjęte decyzje są sprzeczne z ideą i interesem partii, przychodzi najpierw do swojego bezpośredniego przełożonego, a następnie do wyższych przełożonych w partii i SA. Ale kiedy decyzja została podjęta, a rozkaz wydany, żołnierz polityczny musi być posłuszny, wtedy będzie się starał ze wszystkich sił. Wtedy nie ma już wahań i zastrzeżeń!

Najwyższym autorytetem dla żołnierza politycznego jest przywódca partii! Gdy przywódca przemówi, kwestia jest ostatecznie rozstrzygnięta i nie ma już żadnych wątpliwości co do ogólnej linii partii!

Tylko ci, którzy nauczyli się posłuszeństwa w ten sposób, nadają się na przywódców lub pod-przywódców:

Tylko ci, którzy nauczyli się posłuszeństwa, pewnego dnia będą mogli wydawać rozkazy!

Żołnierz polityczny nie może tolerować niezdiscyplinowania we wszystkich możliwych formach, ani w sobie, ani w swoich towarzyszach, ani w żadnym z jego towarzyszy-przywódców. Jest zobowiązany do jej zgłaszania, aby partia mogła szybko i dokładnie zdusić w zarodku wszelkie wynaturzenia naszej rewolucyjnej wspólnoty bojowej w burżuazyjny chlew!

Narodowy socjalista: Naucz się dyscypliny! Bądź posłuszny! Wtedy zwycięstwo będzie nasze!

WALKA!

Walka jest celem życia żołnierza politycznego!

Wraz z wiarą i posłuszeństwem, przykazanie "Walcz!" jest trzecim głównym żądaniem Partii wobec jej żołnierzy w brązowych koszulach - również tym, które w rzeczywistości najwyraźniej kształtuje jego życie i formuje żołnierskiego człowieka. Wiara i posłuszeństwo - to jest to, czego partia wymaga od wszystkich innych towarzyszy partyjnych, nawet jeśli nie z taką samą konsekwencją, która całkowicie przenika własne życie: prosty towarzysz partyjny zbierze oba i będzie pracował dla partii zgodnie ze swoimi umiejętnościami na swoim miejscu w tym duchu. Ale nadal pozostanie przywiązany do swojego poprzedniego życia wieloma wątkami w swoim podejściu do życia - do swojej rodziny, zawodu, zainteresowań i kręgów przyjaciół. Będzie próbował wykorzystać i zastosować to wszystko w swojej pracy partyjnej, ale ostatecznie pozostanie głównie w

normalnych kanałach swojego życia prywatnego.

Z drugiej strony, żołnierz polityczny rozumie już pierwsze dwa przykazania jako kamienie milowe na drodze, która czyni go rycerzem narodowosocjalistycznej rewolucji, który całkowicie i całkowicie podporządkowuje swoje życie prywatne służbie tej rewolucji. Ten rozwój jest zakończony w trzecim żądaniu, w którym żołnierz polityczny ostatecznie porzuca swoje poprzednie życie i żyje tylko dla rewolucji:

Polityczny żołnierz Narodowo-Socjalistycznej Partii Robotniczej jest zawodowym rewolucjonistą. Jego życie jest walką przeciwko systemowi i o Nowy Porządek. Walka ta nie bierze pod uwagę prywatnych interesów i nadziei, rodziny i przyjaciół, zawodu i pozycji. Żołnierz polityczny walczy o sprawę partii bez względu na siebie - czyniąc to, już całkowicie zerwał z rządzącym systemem, jego porządkiem, prawami i zwyczajami. Wszystko to naraża go na prześladowania - bierze je również na siebie, przechodzi przez więzienia i ostatecznie jest gotów poświęcić wszystko, nawet własne życie!

Życie żołnierza politycznego, zawodowego rewolucjonisty i rycerza Orderu Rewolucji nie powinno być wyobrażane jako pełne cierpienia i poświęcenia, nawet jeśli może się tak wydawać postronnemu obserwatorowi z jego burżuazyjnymi, materialistycznymi standardami:

Ta walka, to zerwanie z burżuazyjnym światem, to całkowite oddanie Nowemu Porządkowi nie jest wynikiem gramatycznej lojalności wobec obowiązku naznaczonego wglądem w konieczność; decyzja o prowadzeniu takiego bojowego życia nie może być i nie jest nakazana, nie jest wynikiem presji i przymusu. Polityczny żołnierz nie zawsze czuje się barankiem ofiarnym czy postacią tragiczną. W zależności od nastroju i doświadczenia, może czasami tak się czuć. Ale w głębi serca wie, że nie może żyć inaczej i nie chce żyć inaczej. Sturm-Abteilung nie jest arbitralnym pododdziałem, do którego można zostać wcielonym. Jest ucieleśnieniem i formą organizacyjną jednego z trzech typów człowieka, które charakteryzują Narodowosocjalistyczną Partię Robotniczą - człowieka żołnierza, wojownika!

Mógłby żyć w burżuazyjnym systemie materialistycznej orientacji tylko walcząc z nim, w przeciwnym razie pustka, nuda i bezsens przytłoczyłyby go i udusiły! System burżuazyjny nie może mu zatem nic zaoferować, nie może go skorumpować - jest na niego odporny, nie z powodu, przede wszystkim, wiedzy ideologicznej, ale z poczucia życia. Tak więc bojownik odnajduje sens swojego życia i szczęście tylko w walce, nawet jeśli to życie wydaje się zewnętrznie nieszczęśliwe dla burżuazji. Oczywiście walka ta nabiera znaczenia i wykracza poza własne życie bojownika tylko wtedy, gdy jest

zakorzeniona w wierze w partię i wdrażaniu jej ogólnej linii. Polityczny żołnierz nie walczy o narzucone sobie cele i nie tylko o siebie i swój własny gatunek - walczy o zwycięstwo partii, która wskazuje mu cel i daje mu konkretne zadania, definiując linię partii!

W dzisiejszym okresie prohibicji problem polega na tym, że NSDAP nie pojawiła się jeszcze ponownie jako polityczna awangarda rewolucji zdolna do działania. Tak więc, w historii naszej obecnej narodowosocjalistycznej wspólnoty myśli, początkowo zebrali się tylko ci bojownicy, którzy mogli żyć w tym stanie tylko walcząc przeciwko niemu. Tacy ludzie szybko się odnaleźli i natychmiast rozpoznali. Stali się oni Oddziałem Szturmowym, któremu wciąż brakuje partii, która by do niego należała i wskazywała im drogę. Dlatego nie widzieli swojego zadania w formułowaniu programów i ideologicznych rozwiązań - po prostu podjęli konkretną walkę. A ta walka mogła być tylko walką z nazistowskim zakazem i o nowe założenie NSDAP. Tylko ta nowa NSDAP mogła następnie szczegółowo określić kurs polityczny. Jak opisano w pierwszej części, ta nowa SA stała się w międzyczasie społecznością, która praktycznie JEST ruchem narodowosocjalistycznym! Dziś żołnierz polityczny jest posłuszny swoim przełożonym, którzy prowadzą go w walce z zakazem NS i o nowe założenie NSDAP; walczy zgodnie z ogólną linią przekazaną mu przez naszą wspólnotę, która w międzyczasie jest prawowitym spadkobiercą starej partii i prekursorem nowej!

BĄDŹ PRAWDZIWIY!

Nasz honor nazywa się lojalnością!

To było historyczne motto bojowników Waffen-SS. Ostatecznie odnosi się ono do wszystkich żołnierzy politycznych:

Człowiek honoru - to ten, którego działania są zgodne z jego przekonaniem i który chętnie i rzetelnie akceptuje i wypełnia wynikające z nich zobowiązania i konsekwencje. Taki człowiek zasługuje na szacunek w oczach swoich bliźnich, będzie w stanie i będzie mógł szanować siebie i posiadać honor. W przyszłym Narodowo-Socjalistycznym Państwie Ludowym i ogólnie w Ruchu Narodowo-Socjalistycznym oczekujemy, że każdy, kto pracuje i walczy w naszych szeregach, będzie człowiekiem honoru. Tego honoru nie nabywa się jednak przez jednorazową decyzję, ale tylko przez dożywotnią lojalność wobec swoich przekonań i wynikających z nich zobowiązań! Dlatego nasz honor nazywa się lojalnością - dlatego partia musi wymagać od swoich żołnierzy politycznych, oprócz wszystkich innych przykazań, aby nie rozumieli swojej walki i swojego stosunku do życia jako jednorazowej decyzji, którą można od-

wołać w dowolnym momencie, ale aby uznali w niej powołanie, zadanie honorowe, któremu są winni lojalność przez całe życie!

Przykazanie "Bądź wierny!" bardziej niż jakiegokolwiek inne zapewnia niezniszczalność naszej idei i ruchu:

W pierwszej części wskazano już, że można zakazać organizacji, ale nie idei, a przede wszystkim nie ludzi, którzy trzymają się tych idei, a zatem nie tłumienie i zakazywanie może zniszczyć ruch, ale tylko obojętność i rezygnacja ludzi. Lojalność naszych towarzyszy jest jednak silniejsza niż prawa prohibicyjne i odpędza każdą pokusę obojętności i rezygnacji - i to nie tylko na kilka lat, ale na zawsze: Każde pokolenie politycznych żołnierzy - a my jesteśmy już trzecim - niesie narodowy socjalizm w przyszłość dzięki swojej lojalności wobec idei i ruchu! Każdy, kto dołącza do nas dzisiaj jako 16- lub 18-letni bojownik, sam staje się filarem, który wspiera i umożliwia drogę ruchu przez następne 50 lat. Ta lojalność zapewni również zmianę następnemu pokoleniu w odpowiednim momencie: Wola bojownika jest silniejsza niż burżuazyjny system! Jednak w lojalności żołnierza politycznego wobec swoich przekonań i ruchu wola ta sprawdza się każdego dnia na nowo!

Przykazanie wierności jest z pewnością najtrudniejsze:

Płomień entuzjazmu wywołuje silne siły w każdym - ale szczególnie w wojowniku, który z natury lubi przygodę, próbę siły, męską próbę, pokonywanie oporu i przeciwników. Ale potem ścieżka wojownika szybko okazuje się ścieżką cierpienia, poświęcenia, wyrzeczenia się wszystkich burżuazyjnych wygod i wygod, ścieżką do więzienia i, być może, do śmierci. Tej drogi nie da się pokonać jednorazowym wysiłkiem, trzeba o nią walczyć rok po roku, dekada po dekadzie. Tylko ci, którzy należą do bojowej elity naszej społeczności, mogą ocenić, co to oznacza dla jednostki!

Ale narodowi socjaliści pozostają lojalni - tak postąpiła stara gwardia NSDAP, gdy po nieudanym powstaniu 9 listopada 1923 r. partia została zdelegalizowana. Tak postąpiły Brązowe Koszule z pierwszego okresu walki, pomimo czterystu świadków krwi; tak postąpili bohaterowie z Hitler Youth, którzy dobrowolnie poświęcili się, gdy cały świat postanowił zniszczyć Niemcy; To właśnie zrobili polityczni żołnierze Frontu Rzeszy, gdy zniszczone powojenne Niemcy wydawały się uniemożliwiać jakąkolwiek nadzieję na odrodzenie Niemiec, a nawet na nowe zwycięstwo narodowego socjalizmu; to właśnie zrobili ci niezłomni narodowi socjaliści podczas długiej nocy, gdy jedyną perspektywą na przyszłość wydawało się wymieranie wiernych! A dzisiaj MY zachowujemy wiernych - już w nieco lepszej sytuacji i z większymi perspektywami na nowy początek, ale wciąż w trudnej, prawie beznadziejnej sytuacji. Jakże heroiczną pieśnią jest historia naszego ruchu!

Tak - pozostaniemy lojalni, cokolwiek może nadejść, aż pewnego dnia słońce, które dziś żyje tylko w sercach niewielu ludzi, znów wszędzie promiennie nad Niemcami i Europą - aż nasza flaga znów będzie swobodnie powiewać na wietrze!

